

Мікрорайон – являє собою структурну одиницю селитьбу, пов'язану з повсякденним обслуговуванням населення. Чисельність населення мікрорайонів складає 4-6 тис. жителів в малих містах, 6-12 у великих і середніх, до 20 тис. в великих і найбільших містах. У мікрорайоні розміщують дитячі установи і школи, суспільно-торговий центр. Мікрорайон являє собою єдиний ансамбль житлових і громадських будівель, пов'язаних між собою архітектурно-планувальним рішенням.

Квартал – основна планувальна одиниця населених місць. Основним фактором від якого залежить планування кварталу є природні умови: рельєф ділянки, його розміри, конфігурація, наявність інших елементів ландшафту (водних просторів, лісових ділянок). Виділення найменшою структурно-планувальної одиниці полягає в організації первинного обслуговування населення в мінімальній близькості до житлових будинків.

Житловий будинок – це індивідуально-визначене будівля, яка складається з кімнат, а також приміщень допоміжного використання, призначених для задоволення громадянами побутових та інших потреб, пов'язаних з їх проживанням в такому будинку. Залежно від призначення, поверховості, капітальності, а також від матеріалів конструкцій житлові будівлі підрозділяють на види і класи, кожен з яких має свою область застосування.

Таким чином, сельбищна територія міста є його архітектурно-просторовою основою. Саме тут вирішуються головні функціональні і архітектурно-композиційні проблеми містобудування, проблеми організації матеріального середовища для життя людини. Спільними принципами формування сельбищної території є забезпечення максимальних зручностей населенню в розміщенні його соціально-культурних і побутових потреб, а також організація функціональних процесів в житловому середовищі.

БЛАГОУСТРІЙ ТА ПЛАНУВАННЯ ПАРКОВИХ ТЕРИТОРІЙ

Капачій В.В.

Науковий керівник – Панкєєва А.М., ст. викладач

В останній період все більше часу і сил міської влади став займати благоустрій території парку. Це цілком зрозуміло, тому що погіршується екологія та все частіше вносить свої корективи. І в великих мегаполісах, так і в невеликих містах все гостріше відчувається нестача в зелених насадженнях та в місцях, де городяни зможуть відпочити на свіжому повітрі в оточенні свіжого листя і природи.

Парк – об'єкт ландшафтної архітектури, крупний масив насаджень, що представляє територію, на якій елементи ландшафту, спори, організовані в певну об'ємно-просторову систему. Парки, упорядковані і озеленені суспільні території, призначені для повсякденного і періодичного масового відпочинку, представляють ефективну рекреаційну систему міста в цілому.

Залежно від характеру і призначення вони діляться на парки культури і відпочинку, районні, спортивні, дитячі, ботанічні, дендрологічні, зоологічні, історичні, національні, меморіальні та інші. Благоустрій паркових територій - це основа нормального існування людини в умовах мегаполісу. Та й в невеликих містах останнім часом стало не зайвим подбати про території для відпочинку городян. Це дуже важлива складова для того, щоб місто було дійсно впорядковане.

При затвердженні плану забудови, враховуються і місця для паркових зон. Але через зростаючу чисельність населення і все більшої кількості машин, всі ці території з часом перетворюються в стоянки для автомобілів. Це дуже сумна тенденція призводить до того, що парки і сквери починають створювати в місцях колишніх звалищ. Це неприпустимо, тому що довгий час в цих місцях ґрунт залишається зараженим, і замість того, щоб оздоровлюватися і дихати свіжим повітрям, люди вдихають отруйні випаровування.

Послуги благоустрою й озеленення території парку включає в себе ряд заходів. На першому етапі це обов'язкове планування території. При створенні такого плану враховується розташування різних комунікацій. Створюються ескізи і проекти, які детально показують усі тротуари, дитячі майданчики, зелені насадження, галявини. Так само позначаються всі під'їзди, доріжки.

Крім усього іншого необхідно створити освітлення таких паркових зон і створити розвинену мережу розважальних споруд, таких як, атракціони, виставкові павільйони, а також альтанки для відпочинку та багато іншого.

Проект благоустрою території парку включає в себе не тільки висадку кущів і дерев, а й облагородження території в цілому. Це включає в себе очищення території від старих дерев і чагарників, спорудження зручних алей і місць відпочинку з лавочками. А також висадку газонів і повноцінне освітлення таких місць. Це необхідно, щоб парки залучали відвідувачів.

Також проводяться роботи з озеленення, які включають в себе створення бульварів, скверів і різних паркових зон. Багато міст всерйоз взялися за такі заходи і залучають до озеленення ландшафтних дизайнерів і інших фахівців.

Висока швидкість ритму життя і велика кількість стресових ситуацій робить існування жителів міст ускладненою. Багато хто потребує у спокійному проведенні часу в спокійній обстановці на території парку або скверу. Це може принести кілька годин релаксації і відключити нашу свідомість від стану постійного стресу. Це можна зробити в парку, сквері, на бульварі, які знаходяться неподалік від місця проживання. Збільшення і благоустрій таких паркових територій дозволить значно поліпшити екологію міста.

ЗАБУДОВА МІСТА – ОСНОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ МІСЬКОГО РОЗВИТКУ

Воронюк Є.В.

Науковий керівник – Панкєєва А.М., ст. викладач

Забудова міста – основний елемент міського розвитку. Від того як забудована територія залежить міська мобільність і середовище, розвиток малих підприємств і вуличне життя, екологія, добросусідські відносини тощо.

Одним із способів забудови міста є квартальна щільна забудова. Принцип квартальної забудови полягає в поділі житлових кварталів сіткою вулиць на невеликі сектори з внутрішніми дворами.

Такий спосіб забудови формує комфортний громадський простір і соціальні зв'язки між мешканцями, запобігає утворенню "нічийних" покинутих територій між будинками, а отже благоустрій в кварталі підтримується на найвищому рівні. У кварталах утворюється багатофункціональний простір, адже важливі об'єкти інфраструктури зручно розташовані на перших поверхах житлових будинків.

Такий вид забудови застосовується ще з давніх часів. У XX столітті на території колишнього СРСР був витіснений мікрорайонною забудовою, для якої характерне хаотичне розташування будинків на великій території. В останні роки піднімається питання щодо розвитку щільного типу.

До переваг такої забудови можливо віднести: в якості громадських просторів виступають фронтальні вулиці; перші поверхи розташованих уздовж вулиць будинків зручно обладнати під магазини і кафе; обслуговування транспортом і логістику легше організувати в прямій квартальної забудови; двори будинків виявляються приховані від основного міського руху і являють собою безпечне місце для прогулянок з дітьми і пасивного відпочинку.

Тенденцією для сьогодення є те, що при будівництві нового району, населення забезпечується не тільки житлом.